

Чернечі ордени

Чернечий орден - в католицтві спільнота монахів, члени якого дотримуються загального статуту монастиря і приносять урочисті обітниці (на відміну від чернечого згромадження, в якій приносяться лише прості обіти).

Мета орденів полягає у тому, щоб служити Ісусу Христу більш близько, додержуючись біблійської цнотливості, аскетизму та покірливості. Вони зв'язують себе такою формою життя, укладаючи обітниці згідно з нормами церковного закону

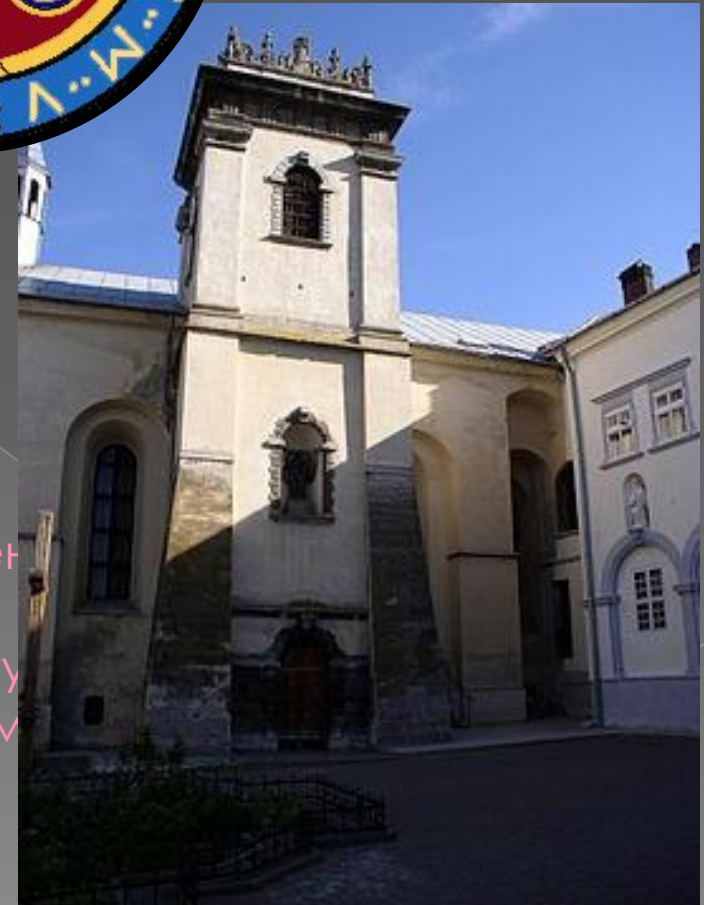
Жебрацькі ордени (14)	Чернечі ордени (8)	Клерикальні ордени (7)	Канонічні ордени (6)
Августинці	Цистеріанці	Варнавити	Латеранські каноніки
Кармеліти	Бенедиктинці	Театинці	Августинці
Францисканці	Василіани	Сомаски	Тевтонський орден
Капуцини	Пауліни	Камілійці	Священний Хрест
Домініканці	Єроніміти	Єзуїти	Трапісти

Чернечі ордени

Костел і монастир
бенедиктинок у
Львові

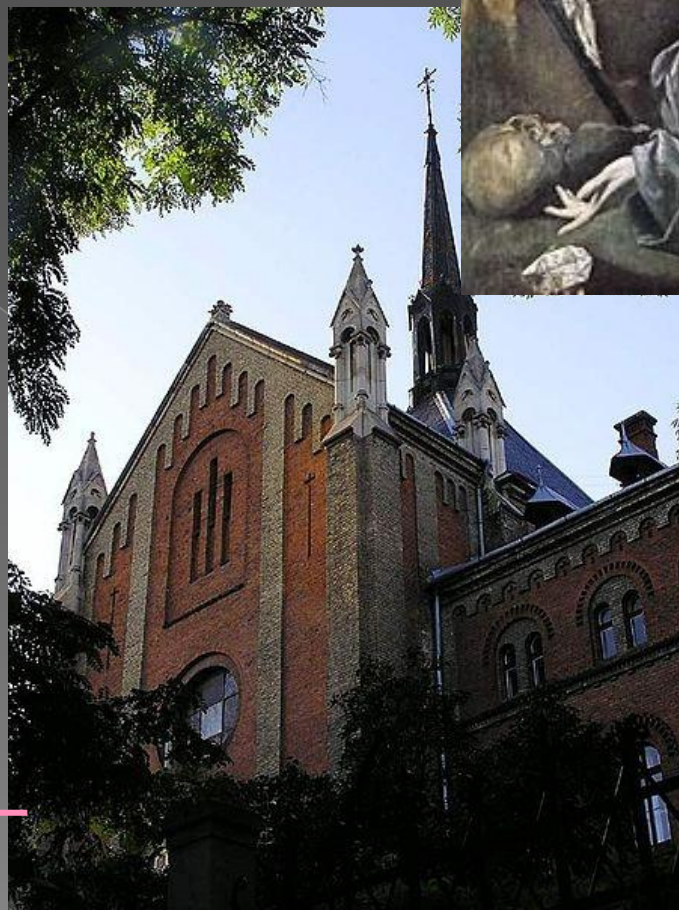
Бенедиктинці, бенедиктини (лат. Ordo Sancti Benedicti) O.S.B. — найстаріший чернечий орден Римо-Католицької Церкви. Заснований Святим Бенедиктом Нурсійським, який дав ордену статус близько 529 року у Монте-Касіно (Італія). Девізом

Жебрацькі ордени

Францисканці або мінорити (лат. *minor* — «малий», «менший брат») — члени римо-католицького ордену Жебраків, заснованого 1209 року в Італії Франциском Асизьким, автором «Гімну до Сонця».

Костел
монастиря
сестер
францискан
ок, Львів.

Монастир домініканців у Львові

Домініканці (домінікани, «брати проповідники»; лат. *Ordo Praedicatorum*) — католицький чернечий орден, заснований у 1215 в Тулузі (Франція) іспанським монахом (ченцем) св. Домініком (1170–1221).

Духовно-лицарські ордени - в Західній та Центральній Європі військово-чернечі організації лицарів, що створювалися у період хрестових походів в 12-13 ст . під керівництвом католицької церкви головним чином для хрестових походів і війни з невірними: проти ісламу в Святій землі, в Іспанії або в Туреччині, або проти язичників в Литві, в Естонії або в Пруссії з метою поширення католицизму

Емблема	Назва ордену	Період існування
	Орден госпітальєрів	1099 - існує
	Тевтонський орден	1193 - існує
	Лівонський орден (Орден мечоносців)	1202 - 1237
	Орден Тамплієрів	1128 – 1312
	Орден Святого Гробу Господнього	1099 - існує

Рыцарские Ордена

Госпитальер

Тевтонец

Тамплиер

Орден госпітальєрів

Орден кавалєрів свято́го Йо́ана (лат. *Ordo Equitum Sancti Johannis*) — лицарський орден Римо-Католицької церкви заснований у XII столітті. Сучасна латинська назва — «Лицарський Орден госпітальєрів святого Іоана Хрестителя з Єрусалиму». Лицарів ордену часто називають іоанітами або госпітальєрами.

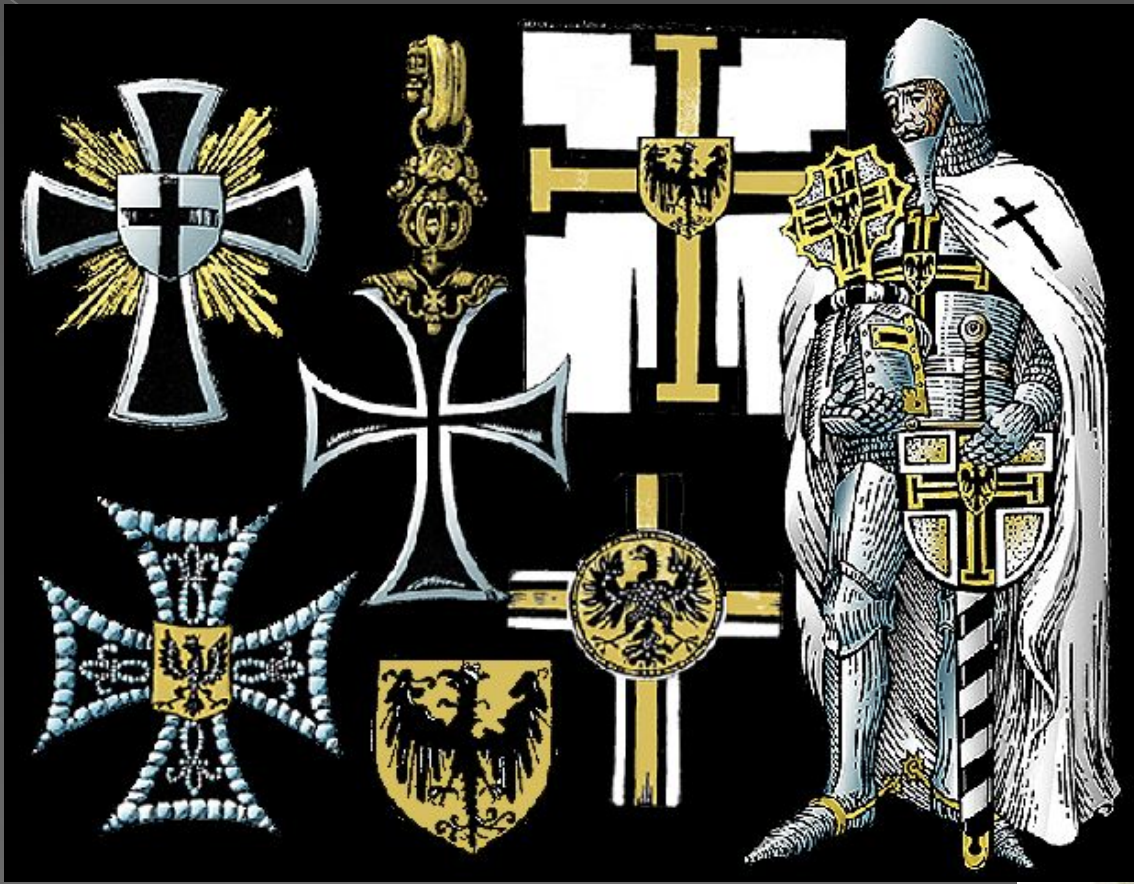

Замок Марієнбург

ТЕВТОНСЬКИЙ ОРДЕН

Тевтонський орден (лат. *Ordo Teutonicus*, «Німецький Орден»; лат. *Ordo domus Sanctae Mariae Theutonicorum Ierosolimitanorum*, «Орден німецького Дому святої Марії Богородиці в Єрусалимі») — чернечий лицарський орден Римо-Католицької Церкви заснований у 12 столітті, що складався переважно з вихідців з «тевтонських» (східно-німецьких) земель.

c.1230
c.1300
tonic Order.

Грюнвальдська битва. 1410 р.

Орден Тамплієрів

Бідні Брати-Воїни Христа та Соломонового Храму (лат. pauperes commilitones Christi Templique Solomonici), більше відомі як лицарський орден тамплієрів, є одним з найвідоміших християнських військових орденів. Орден засновано після Першого Хрестового походу (1096) для забезпечення безпеки великої кількості палігримів з Європи, що йшли до Єрусалиму після його завоювання.

Посвята в Тамплієри.

Зброя та спорядження лицаря-тамплієра

D. A scene from the 1230s, outside a small Templar fortress in Outremer

Поєдинок лицарів-тамплієрів

Табір тамплієрів

E. Camp of the Templars, depicting a Templar expedition into Muslim-held territory during the 1230s

Оформлення позикового листа або банківського чека.

Підавшись спокусі незліченних скарбів тамплієрів і злякавшись могутності їхньої влади, король Франції Філіп IV Прекрасний вирішив знищити Орден.

